

Horoskop Rudolfa Steinera a pozice Měsíce v siderickém Lvu

Robert A. Powell

Volba pozice Měsíce má velký význam pro okamžik narození, protože postavení Měsíce ve zvěrokruhu ohlašuje pro tento okamžik povahu měsíčních sil a jejich diferencované působení ve čtyřlístém lotosovém květu, a tím kreativitu volných impulzů, které se vyjadřují v tělesných částech. Stojí-li například při narození Měsíc v siderickém znamení Lva, tato osoba často vykazuje odvahu a statečnost ve svém volném životě a vůbec při provádění svých činů. Mezi dvanácti syny Jákoba, snad zakladateli dvanácti kmenů Izraele, to byl Juda, který byl spojován se znamením Lva. Sám Kristus byl označován jako „Lev z kmene Juda“ (Zj 5, 5). Bible zmiňuje odvahu a rozhodnost Judy obětovat se pro svého bratra Benjamína (Gn 44).

V takovém případě (Měsíc v siderickém Lvu) si makro-kosmický praobraz člověka můžeme představit následujícím způsobem - chodidla na Zemi, nohy natažené vzhůru až k Měsíci a Měsíc stojící před pozadím souhvězdí Lva. Měsíční (měsíční) síly, které budou činné v pažích a nohách, nesou zabarvení pozadím znamení Lva.

Právě tato konstelace se nachází v horoskopu narození Rudolfa Steinera, ve kterém Měsíc stojí při 25° Lva. Kdybychom tedy karmické cvičení (pro odmyslení končetin) dané Rudolfem Steinerem použili na něho samého, staly by se transparentními jeho „měsíční lví síly“. (K tomu, abychom viděli, jak tyto měsíční síly tvořivé vůle vystupují, je však zapotřebí dalšího rozlišení určitého zabarvení pozadím zvířetnickového znamení Lva - v případě Rudolfa Steinera.)

V celém svém životě Rudolf Steiner prokázal neuvěřitelnou statečnost v překonávání nepřátelství a překážek a tuto heroickou odvahu můžeme velmi dobře pochopit právě na znamení „Měsíc ve Lvu“. Ačkoliv byl jako generální sekretář německé sekce Theosofické společnosti vystaven nejružnějším lživým nařčením ze strany některých funkcionářů společnosti, svou práci nepřerušil, ale s několika svými věrnými se od Theosofické společnosti oddělil a založil Anthroposofickou společnost, která zpočátku zahrnovala dřívější členy Theosofické společnosti.

Když později, po desetiletém trvání stavby Goetheana, centra jeho dalšího působení ve švýcarském Dornachu, tato stavba za jedinou noc vyhořela, pokračoval následujícího večera ve své přednáškové činnosti. Místo aby ztratil odvahu a truchlil za zničené Goetheanum, snad jeden z nejúžasnějších architektonických výtvorů lidské historie, místo aby se poddal, Rudolf Steiner dokonce ještě více zintenzívnil svou duchovní práci a navrhl druhé Goetheanum, které dnes stojí na místě prvního. Mohli bychom uvést celou řadu dalších důkazů heroické odvahy Rudolfa Steinera. Bezpochyby při tom musíme uvážit, že Rudolf Steiner byl opravdu vysoce vyvinutou individualitou, jejíž síly vůle se ještě více uplatnily právě skrze „Měsíc ve Lvu“.

Měsíční síly působící v končetinách však obsahují také nečisté, temné složky vůle. Dokud tyto temné proudy vůle nejsou přeměněny spirituální cestou cvičení, jak tomu bezpochyby bylo v případě Rudolfa Steinera, zakalují čistotu měsíčních sil tvořivé vůle, takže v určitém znamení zvěrokruhu se archetypická manifestace Měsíce nemůže vyjádřit v jeho čisté formě, ale pouze ve směsi s nečistými složkami.

Výše byla řeč o tom, jak se našemu jemnému pozorování objevují měsíční síly působící v tělesných končetinách především v působení fantazie. Ve vysoce vyvinuté individualitě, jakou byl Rudolf Steiner, je nanejvýš vytržbená a rozvinutá právě moc fantazie.

Tak jako se měsíční síly po průchodu Měsíce diferencují jednotlivými znameními siderického zvěrokruhu, stejně tak se v každém člověku při narození odlišuje síla fantazie přiměřeně jeho pozici Měsíce ve zvěrokruhu. Obrazné, imaginativní, měsíční vědomí se vyvíjí vědomým školením měsíčních sil v člověku. K rozvoji měsíčního vědomí nemůže vést nic jiného než rozvíjení čistých sil fantazie, latentně existujících v každém člověku. Rudolf Steiner měl měsíční vědomí v neobvyklé míře, neboť jeho vytríbené a vystupňované síly fantazie se již vyvinuly k objektivní schopnosti jasnozřivého vnímání. Tuto schopnost pojmenoval „imaginací“. S její pomocí byl s to podnikat jasnozřivé výzkumy s vědeckou exaktností. Výsledky svého jasnozřivého výzkumu označuje jako „tajnou vědu“.

Druhý stupeň karmického cvičení, popsaného Rudolfem Steinerem, se po vymanění z myšlení vázaného na tělesné končetiny, tedy odmyšlení (odsugerování) tělesných končetin při prvním karmickém cvičení, týká oproštění se od myšlení vázaného na hrudní oblast, tedy jakési odmyšlení hrudní oblasti.

Tím se zde objeví působící sluneční síly. Prostřednictvím srdečního centra se celá hrudní oblast naplňuje kosmickými slunečními silami. Mikrokosmickým slunečním centrem v lidské organizaci je dvanáctilistý lotosový květ v oblasti srdce.

Makrokosmického člověka si tedy můžeme obrazně představit následujícím způsobem - chodidly stojí na zemi, jeho nohy dosahují vzhůru až k Měsíci a Slunce se nachází na místě jeho srdce, při čemž sluneční paprsky vyplňují celý jeho hrudní koš. Fyzická hrudní oblast však musí být cvičením odmyšlena, abychom v ní mohly vnímat skryté sluneční síly. Tohoto druhého stupně karmického cvičení může být dosaženo pouze „slunečním vědomím“. Slunečním, tedy inspirativním, vědomím budou sluneční síly v člověku vnímatelné právě tak, jako ve stavu měsíčního vědomí lze vnímat síly měsíční.

Tak jako se měsíční síly diferencují podle postupu Měsíce dvanácti znameními zvěrokruhu, jsou také sluneční síly zabarveny pozadím právě toho hvězdného znamení, ve kterém Slunce stojí. Slunce v okamžiku narození Rudolfa Steinera stojí ve středu znamení Vodnáře, při 14,5°. Kdybychom karmické cvičení vztáhli na něho samého, potom bychom podle prvního cvičení měli odmyšlením končetin zjeveny Lvem vtisknuté měsíční síly a odmyšlením hrudní oblasti bychom mohli vnímat sluneční síly zabarvené Vodnářem.

Představa postavení Slunce v souhvězdí Vodnáře (v blízkosti jeho nádoby) symbolizuje vylévající se tvoření a zajisté patří k individualitě, která nechává vylévat do světa proudící vodu moudrosti. Tento obraz velmi dobře vystihuje právě působení Rudolfa Steinera, který takový obsah spirituality a moudrosti vyjevuje a předává lidem zejména ve druhé polovině svého života.

V souvislosti s těmito karmickými cvičeními Rudolf Steiner popsal, jak se v člověku projevují působící sluneční síly jako „temperament“ nebo „vnitřní směr myšlení“. Zde však nejde o čtyři vnější temperamenty - cholerický, sangvinický, flegmatický a melancholický, ale o dvanáct temperamentů zvěrokruhu, s nimiž jsou ty čtyři jmenované nicméně v určitém vztahu. Temperament zvěrokruhu je v individualitě tím nejvyšším vnímatelným aspektem slunečních sil. Zvířetníkový temperament Rudolfa Steinera, vyjádřený Sluncem ve Vodnáři, se dobře spojuje s jeho činností duchovního badatele. Zatímco věda usiluje o poznání fyzického univerza, Rudolf Steiner založil svou duchovní vědu, ve které odhalil tajemství světa na druhé straně tohoto světa, na straně věčnosti.

Věda v přítomném věku Ryb skutečně dospěla ke svému oprávnění a zvláště od začátku páté kulturní epochy Ryb (od roku 1414) si víceméně podrobila svět svou technologií, která ji doprovází. V esoterice je ovšem již předjímana budoucí doba Vodnáře zejména v jeho přínosu nových impulzů pro stále více a více lidí, kteří usilují o poznání duchovního světa. Založení duchovní vědy Rudolfem Steinerem můžeme proto vnímat jako poselství budoucí epochy Vodnáře připravující budoucnost a

kteřá se zabývá zejména mystériem individuality a jejími projevy ve vzájemně navazujících zemských životech.

Kdybychom karmické cvičení uplatnili na Rudolfa Steinera samého, potom bychom, jak bylo vylíčeno, byli nejprve jaksí za končetiny vystrčení na „Měsíc ve Lvu“, potom za oblast hrudi vystrčení na „Slunce ve Vodnári“. Na třetím a posledním stupni by se nám ve vědomí zvěrokruhu ukázal „ascendent ve Vahách“ (viz tabulka 11). Ascendent ve Vahách byl základním tvůrcem osobnosti Rudolfa Steinera a vtisknutí nejen nejkomplexnější a nejvýraznější části fyzického těla, tedy obličje, ale také celkového základního směru jeho myšlení a jeho světového názoru v hlubším smyslu. Souhvězdí Vah poukazuje na základní rys uvážlivosti a vyrovnanosti. Klíčovým slovem je zde „harmonie“. Schopnost Rudolfa Steinera k vyváženosti a jeho vyrovnaný a harmonický vzhled jsou právě výrazem ascendentu ve Vahách, který zvolil pro svou inkarnaci. Ti, kteří ho znali, byli pohnuti jeho harmonickou osobností.

Zde jsou vzaty v úvahu ascendent, Slunce a Měsíc jako tři nejdůležitější astrologičtí signifikátoři člověka se zřetelem na Rudolfa Steinera.

Astrologický faktor	pozice zvěrokruhu	vnější odpověď	vnitřní výraz	signifikátor na rovině bytí	signifikátor makrokosmický
ascendent	Váha	hlava	světový názor	osobnost	člověk zvěrokruhu (věrný obraz)
Slunce	Vodnář	hrud'	zvířetnickový temperament	individualita	makrokosmický člověk
Měsíc	Lev	končetiny	fantazie	duše	tvořivá vůle

Tab. 11: Ascendent, Slunce a Měsíc jako astrologičtí signifikátoři.